

være saa fordeelagtig, som det tilsyneladende paa Papiret synes. Endnu skal jeg tillade mig at tilføie, at med Hensyn til Skovdomainen forekommer det mig tvivlsomt og betænkeligt, hvorvidt man paa samme Tid, man, endog saa efter hvad der er yttret af den høitagtede Finantsminister, er betænk paa at udvide Indkjøbet af Statskove, bør stille sig ved den med Hensyn til Areal største Eggeskov, som man i Jylland for Diebliffet besidder. Jeg vil saaledes, naaget jeg vil stemme for Sagens Overgang til anden Behandling, henholde mig til hvad der af en anden æret Landsthingsmand er begjært af den høitagtede Finantsminister, nemlig at see fremsagt Kort over Eiendommen, for at bestemme, hvorvidt jeg ved Sagens anden Behandling vil finde mig foranlediget til at stemme mod Forslaget eller ikke.

Uusgaard: Jeg troer at burde bemærke, at saavidt jeg erindrer, var netop Grunden til, at Hald Domaine i sin Tid blev kjøbt af Regjeringen den, at conservere denne Skov, som eksisterede derved. Det blev nemlig oplyst og forklaret den Gang, at det baade med Hensyn til Beskaffenheden og med Hensyn til Bellaggenheden var af Bigtighed at denne Eggeskov blev confervet, og at man ikke kunde vente, at det vilde see paa saadan Maade, naar den kom i en Privatmands Hænder, at man dermed kunde være tjent. Jeg troer ogsaa, at Meningen var, at man Tid efter anden vilde sælge deels Hovedgaarden, deels Møllen, deels nogle Huse, som hørte til Eiendommen, og saa conservere Eggeskoven som Statskov. Det er mig ikke klart nu, om man maaskee, naar disse forskjellige Eiendomme bleve solgte, ikke vilde kunne beholde Skoven tilbage til en saadan Priis, at det vilde kunne rendere sig for Staten at have den. Det kan maaskee blive mig klarere, end det nu fortiden er ved de Dplysninger, som den høitærede Finantsminister har lovet at ville meddele.

Ørholm: Paa det Standpunct, Sagen synes at have stillet sig, skalde jeg troe at

burde henstille, om det ikke var hensigtsmæssigere at overdrage den nærmere Drøftelse til et Udvalg, hvilket jeg antager vil føre til et baade nøiagtigere og mere tilfredsstillende Resultat med Hensyn til de forskjellige ønskede Dplysninger.

Stoleforstander Sørensen: Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa en paafaldende Forskiel, der er mellem Beregningen af Prisen paa Brænde og en Uttring af en æret Landsthingsmand, som er localiseret i de Egne, idet han nemlig udtalte, at der var en stor Mangel paa Gavntræ i den Egn; lægger man nemlig Mærke til, at i de skovrige Egne i Landet gives endog saa 9 Rbd. for en Favn Bøgebrænde og 12 til 15 Rbd. for en Favn Gavntræ, og man her seer, at Gjennemsnitsprisen for dette kun beløber sig til 3 Rbd. pr. Favn i en skovløs Egn, da er det en forunderlig Modsetning. Jeg vilde troe, at Prisen i skovløse Egne maatte stille sig højere end i skovrige, saa jeg kan ikke forstaae, hvorledes man her ikke har kunnet faae et større Udbytte af Skovene. Dersom man blot vurderer de 662 Favne Brænde til 6 Rbd. pr. Favn i Gjennemsnit, hvilket i skovløse Egne synes meget lavt, vil Udbyttet deraf kunne forrente en Sum der er omtrent dobbelt saa stor som den, der er buden for Hald Domaine.

Finantsministeren: Hvad den Beregning over Indtagterne af Hald Skovdomaine angaaer, som er opstillet i Bilagene, da vil det sees, at den ikke er forfattet i Anledning af nærværende Forslag, men knytter sig til Budgetforslaget, som det foreligger i Finantsloven for indværende Aar. Der er ikke Spørgsmaal om hvad der kan udbringes af Skoven; thi der er ikke Spørgsmaal om Forøgelse af Hugsten, men der er Spørgsmaal i Almindelighed om, hvilken Værdi Hugsten kan udbringes til, og i denne Henseende følger Regjeringen ikke en Beregning over, hvorledes det kan stille sig efter Gjennemsnit i hele Landet, men hvorledes Erfaringen har vist, at det hidtil har stillet sig med Hensyn til Hald Domaine.